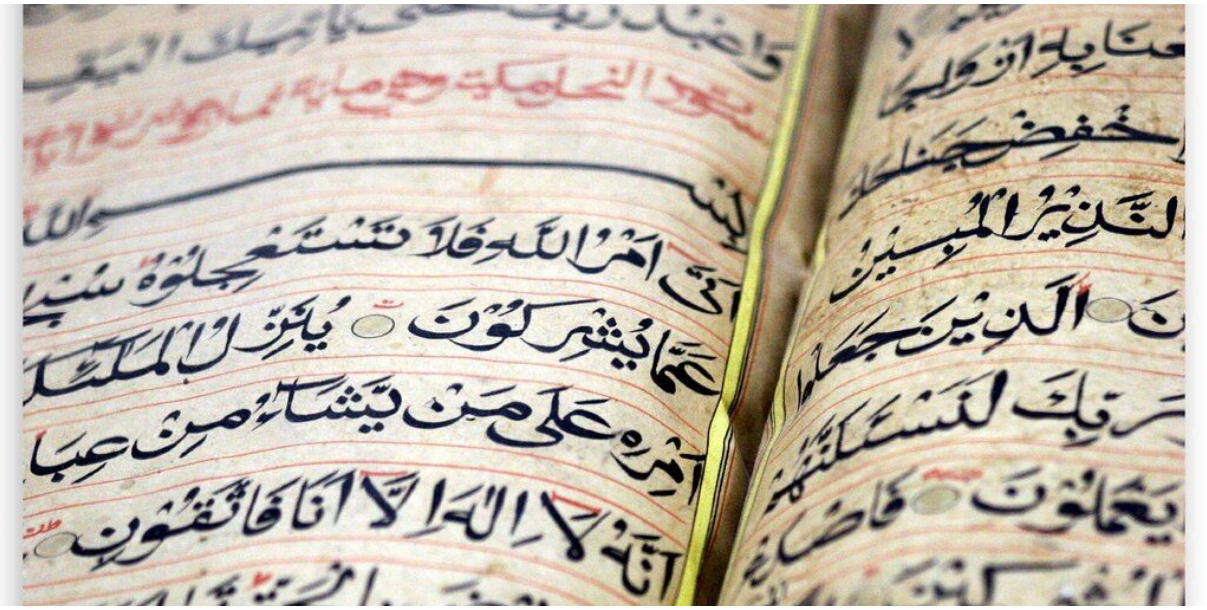

Skyldigheten att hålla fast vid Koranen och Sunnah

Lovprisning tillkommer Allah allena, och må frid, välsignelser och hälsningar vara över vår profet Muhammed, hans familj och följeslagare. Därefter:

Allah den Upphöjde har befallt denna nation att hålla samman och ena sina led, med grunden att detta sammanhållande bygger på att hålla fast vid Koranen och Sunnan. Han har förbjudit splittring, hat, avståndstagande och oenighet, och tydliggjort faran av detta för nationen i båda världarna. För att uppnå detta högsta syfte och ädlaste mål har Han befallt oss att döma enligt Hans bok i både grundläggande och förgrenade frågor, och förbjudit allt som leder till splittring och upplösning.

Den enda rätta vägen till frälsning och framgång är att hålla fast vid Allahs bok och Hans sändebuds, frid vare med honom, sunnah. De utgör en stark fästning och ett säkert skydd för den som Allah vägleder bland Sina utvalda och ärade tjänare. Allah säger: **”Håll fast vid Allahs rep, alla tillsammans, och skiljs inte åt”** [Al-Imran: 103].

Allah den Upphöjde har befallt att hålla fast vid Allahs rep, och Allahs rep är Hans förbund, vilket är Koranen enligt tolkarna. Det förbund Allah tagit av muslimerna är att hålla fast vid Koranen och Sunnan. Allah har befallt gemenskapen och förbjudit splittring och oenighet. Han säger: **”Tag vad**

sändebudet ger er och avstå från vad han förbjuder er” [Al-Hashr: 7], och detta omfattar religionens grundläggande och förgrenade delar, de yttre såväl som de inre.

Många ädla hadither har överlämnats angående skyldigheten att hålla fast vid Koranen och Sunnan, däribland det som imam Muslim återberättat från Abu Hurairah, må Allah vara nöjd med honom, att Allahs sändebud, frid vare med honom, sade:

> *”Allah är nöjd med er för tre saker och missnöjd med er för tre saker: Han är nöjd med er för att ni dyrkar Honom och inte sätter något vid Hans sida, att ni håller fast vid Allahs rep tillsammans och inte splittras, och att ni råder de som Allah har satt att styra er. Han är missnöjd med er för tre saker: ryktesspridning, överdrivna frågor och slöseri med egendom.”* [Imam Muslim]

Och från Jabir, må Allah vara nöjd med honom, som sade att Allahs sändebud, frid vare med honom, sade:

> *”Jag lämnar bland er det som, om ni håller fast vid det, aldrig kommer att låta er gå vilse efter mig: Allahs bok och min Sunnah.”* [Imam Malek]

Och han, frid vare med honom, sade:

> *”Jag har lämnat er på den klara vägen, vars natt är som dess dag — ingen avviker från den efter mig utan att gå förlorad.”* [Ibn Majah]

Och i hadithen från al-Irbad ibn Sariya återfinns hans ord, frid vare med honom:

> *”Håll er till min sunnah och de rättledda kalifernas sunnah efter mig — håll fast vid den och bit tag i den med kindtänderna.”* [Abu Dawoud]

Var medveten om att det sändebudet, frid vare med honom, kommit med är obligatoriskt för tjänarna att följa och rätta sig efter, och det är inte tillåtet för någon att gå emot det. Sändebudets fastställande av ett doms rättsläge är som Allahs fastställande — ingen har tillåtelse eller ursäkt att lämna det. Han är den som förmedlar från Allah och är sänd av Honom, och det är inte tillåtet att sätta någon annans ord framför hans ord.

Allah säger: **”O ni som tror! Lyd Allah och Hans sändebud och vänd er inte bort från honom medan ni hör på”** [Al-Anfal: 20].

Allah den Upphöjde har befallt Sina troende tjänare att lyda Honom och Hans sändebud, och avmanat dem från att motsätta sig honom och likna de otrogna som trotsar honom. Därför säger Han: *”vänd er inte bort från honom”* — det vill säga, överge inte lydnaden mot honom och efterlevnaden av hans befallningar och undvikandet av det han förbjudit.

Allah den Upphöjde har befallt lydnad mot Sin sändebud på mer än trettio ställen i Sin ärofulla bok, och Han säger: **”O ni som tror! Lyd Allah och lyd sändebudet och de bland er som har befälet. Om ni tvistar om något, hänskjut det till Allah och sändebudet, om ni tror på Allah och den yttersta dagen — det är bättre och ger den bästa utgången”** [An-Nisa: 59].

Hafiz Ibn Kathir sade: *”Lyd Allah — det vill säga, följ Hans bok. Lyd sändebudet — det vill säga, ta hans sunnah. Och de bland er som har befälet — det vill säga i det de befaller er om lydnad mot Allah, inte i olydnad mot Allah, ty det finns ingen lydnad mot en skapad varelse i olydnad mot Allah.”*

Angående Hans ord: **”Om ni tvistar om något, hänskjut det till Allah och sändebudet”** — sade Mujahid: det vill säga till Allahs bok och Hans sändebuds sunnah.

Detta är ett påbud från Allah den Mäktige och Majestätiske om att allt som människor tvistar om, vare sig det rör religionens grundläggande eller förgrenade frågor, ska hänskjutas till Koranen och Sunnan i den tvisten. Som Allah den Upphöjde sade: **”Om ni är oense om något, tillkommer avgörandet Allah”** [Ash-Shura: 10]. Det som Koranen och Sunnan dömer och vittnar om som riktigt — det är sanningen, och vad finns det bortom sanningen om inte villfarelsen?

Därför sade Allah den Upphöjde: *”om ni tror på Allah och den yttersta dagen”* — det vill säga, hänskjut avgörandet i tvister och oklarheter till Koranen och Sunnan. Den som inte återvänder till dem i sådana frågor är

inte troende på Allah och inte på den yttersta dagen.

Hans ord: *”det är bättre”* — det vill säga, att döma enligt Allahs bok och Hans sändebuds sunnah, och att återvända till dem för att lösa tvister, är bättre. *”och ger den bästa utgången”* — det vill säga den bästa följden och slutdestinationen, som al-Suddi sade. Mujahid sade: *”och den bästa belöningen, och den är nära.”* I Allahs bok finns många verser som handlar om skyldigheten att hålla fast vid Koranen och Sunnan och återvända till dem i alla angelägenheter.

Profeten, frid vare med honom, har gett dem i hans nation som håller fast vid hans sunnah det allra härligaste glädjebudskapet och det ädlaste mål som varje troende eftersträvar och som den strävar mot vars hjärta rymmer även det minsta gnistkorn av tro och förnuft — nämligen att vinna inträde i Paradiset. Det är sinnebilden för den Allvetande Konungens, den Välsignades och Upphöjdes, välbehag och Hans mottagande av Sin rättfärdige välvän, som lämnade världens prövning med den sanna segern. Vi ber den Ädle Allah om Hans rika, vackra och rikliga nåd.

Detta glädjebudskap återfinns i hadithen från Abu Hurairah, må Allah vara nöjd med honom, som sade att Allahs sändebud, frid vare med honom, sade:

> *”Hela min nation kommer att träda in i Paradiset utom den som vägrar.”* De frågade: ”Vem vägrar, Allahs sändebud?” Han sade: *”Den som lyder mig träder in i Paradiset, och den som olyder mig har vägrat.”*

Och vilket vägran och förkastande av sunnan är större än att gå emot hans befallning, frid vare med honom? Det sker genom att införa nymodigheter och innovationer i religionen, och genom att kasta sig ned i olydnadens stank, lastens orenhet och Eldens grop.

Det är välkänt att den räddade gruppen är den som följde vad profeten, frid vare med honom, och hans följeslagare följde — och det är gemenskapen. Ubayy ibn Ka’b, må Allah vara nöjd med honom, sade:

> *”Håll er till vägen och sunnan, ty det finns ingen tjänare som följer vägen och sunnan, som nämner den Barmhärtige och vars ögon rinner över av fruktan för Allah, och som sedan berörs av Elden — aldrig. Och måttfullhet på vägen och i sunnan är bättre*

än ivrighet i strid mot vägen och sunnan.”

Den troende som är uppriktig mot sig själv är ytterst vaksam mot innovationer och nymodigheter. Bevisen har samlats och ropen har upprepats från den nedsenckta uppenbarelsen i Koranen och Sunnan vad gäller varningen mot innovationer och fördömandet av dess anhängare. Det beror på att de — även om deras anhängare inte avsiktsfullt menar det — signalerar att den gudomliga uppenbarelsen inte räcker till, och antyder att religionen inte fullbordats, antingen genom att den i sig är ofullständig eller att dess förmedling brustit. Det räcker att föreställa sig hur avskyvärt detta är för att förkasta innovationer och deras anhängare! Det råder inget tvivel: det värsta av nyinförda ting är innovationerna.

Innovationens natur

Innovation (*bid’a*) är: det som strider mot Koranen och Sunnan, eller mot den tidiga generationens konsensus, vad gäller nyinförda trosuppfattningar och handlingar i religionen.

Innovationer och nymodigheter i religionen är ytterst farliga och har skadliga konsekvenser för individen, samhället och för hela religionen i dess grundläggande och förgrenade delar.

Innovationer innebär att införa nytt i religionen, att tala om Allah utan kunskap, och att lagstifta i religionen vad Allah den Upphöjde inte har tillåtit. Innovation är en orsak till att handlingar inte godtas, och till att nationen splittras. Den som innoverar bär sin egen börda och bördan av dem som följer honom i hans innovation. Innovation är dessutom en orsak till att berövas möjligheten att dricka ur profetens, frid vare med honom, bassäng. Sahl ibn Sa’d al-Ansari och Abu Sa’id al-Khudri återberättar att Allahs sändebud, frid vare med honom, sade:

”Jag är er föregångare vid bassängen. Den som passerar förbi mig dricker, och den som dricker törstar aldrig mer. Folk kommer att anlända till mig som jag känner igen och de känner igen mig, men sedan ställs det upp ett hinder mellan mig och dem. Jag säger: ’De tillhör min nation.’ Det sägs: ’Du vet inte vad de har infört efter dig.’ Då säger jag: ’Förgöras den som förändrade efter mig.'”

Innovationernas orsaker

Innovationerna har många orsaker, och den största av dem är avlägsnandet från Allahs bok och Hans sändebuds sunnah och den rättfärdiga föregående generationens metod — något som leder till okunnighet om lagstiftningens källor.

Bland orsakerna till innovationernas spridning är: att fästa sig vid tvivelaktigheter och förlita sig på det blotta förnuftet och dåligt sällskap, att stödja sig på svaga och förfalskade hadither som innovatörerna använder som bevis för sina innovationer, att efterlikna de otrogna och imitera villovägarnas folk — och liknande allvarliga orsaker.

Al-Albani, må Allah förbarma sig över honom, sade: *”Lycksalig är den som Allah vägleder till uppriktighet i sin dyrkan och efterföljandet av sin profets sunnah, frid vare med honom, utan att blanda in innovation. Då kan han glädjas åt att Allah den Mäktige och Majestätiske godtar hans lydnad och låter honom träda in i Hans Paradis. Må Allah göra oss till dem som lyssnar på talet och följer det bästa av det.*

Och vet att ursprunget till de nämnda innovationerna kan hänföras till fyra saker:

Den första: svaga hadither som det inte är tillåtet att använda som bevis eller tillskriva profeten, frid vare med honom. Sådant är det inte tillåtet att handla efter enligt vår uppfattning, såsom jag klargört i inledningen till ’Profetens bönebeskrivning’ — och det är uppfattningen hos en grupp lärda som Ibn Taymiyya och andra.

Den andra: förfalskade hadither eller sådana utan grund, vars status var dold för vissa jurister, som sedan byggde på dem domar som är kärnan i innovationer och nyinförda ting.

Den tredje: tolkningar och preferenser från vissa jurister — särskilt de senare — som de inte stödde med något lagligt bevis, utan framförde dem som självklara sanningar tills de blev sunnah att följa! Det är inte dolt för den som är insiktsfull i sin religion att sådant inte är tillåtet att följa, ty det finns ingen lag utom vad Allah den Upphöjde lagstiftat. Det räcker för den som anser något lämpligt, om han är en självständig tolkare, att det är tillåtet för honom personligen att handla efter det utan att Allah ställer honom till ansvar för det. Men att folk tar det som en lag och sunnah — nej, absolut inte. Och hur kan det vara annorlunda när en del av det strider mot den praktiska sunnan?!

Den fjärde: sedvänjor och vidskepelser som varken lagen stöder eller förnuftet vittnar för, även om en del okunniga handlar efter dem och tar dem som sin lag, och de saknar inte dem som stöder dem — om än i en del av det — bland dem som påstår sig tillhöra de lärda och klär sig i deras dräkt.

Låt det sedan vara känt att dessa innovationers fara inte är på en och samma nivå, utan de är av olika grader. En del av dem är öppen polyteism och otro, och en del är lägre än det. Men det måste vara känt att den minsta innovation som en man inför i religionen är förbjuden efter att det klargjorts att den är en innovation. Det finns inte bland innovationerna — som en del föreställer sig — något som bara är på nivån av det ogillat, hur kan det vara så när Allahs sändebud, frid vare med honom, säger: 'Varje innovation är villfarelse.'

Imam al-Shatibi, må Allah förbarma sig över honom, har undersökt detta på det mest fullständiga sätt i sin storartade bok 'Al-I'tisam'. Därför är frågan om innovation ytterst allvarlig — och de flesta människor är fortfarande oaktsamma inför den."

Innovation är en förvrängning av religionen och en förändring av dess kännetecken, och dess fara är enorm för muslimerna i deras religion och världsliga liv.

Den som betraktar Koranen och Sunnan finner att innovationer i religionen är förbjudna och avvisade från sina upphovsmän utan åtskillnad mellan en innovation och en annan — även om förbudets grader varierar beroende på innovationens art.

Det är välkänt att förbudet mot innovationer har kommit på ett och samma sätt i profetens, frid vare med honom, ord: *"Akta er för nyinförda ting, ty varje nyinfört ting är en innovation, och varje innovation är villfarelse."* Och hans ord, frid vare med honom: *"Den som inför i vår angelägenhet något som inte tillhör den, det är avvisat."*

De två haditherna visar att allt nyinfört i religionen är en innovation, och varje innovation är villfarelse och avvisad. Det innebär att innovationer i handlingar och trosuppfattningar är förbjudna, men förbudet varierar beroende på innovationens art. En del av dem är öppen otro — såsom att kretsa kring gravar i närmande till deras invånare, att frambära slaktoffer och löften till dem, och att åkalla deras invånare och söka deras hjälp. En del av dem är medel till avgudadyrkan — såsom att bygga på gravar och be och åkalla vid dem. En del av dem är villfarelse och synd — såsom att

hålla högtider som inte är grundade i lagen, nyinförda åminnelseformler, total avhållsamhet från världen, att fasta stående i solen och liknande av motgång och förlorade öden.

Med Allah är framgång och skydd, och till Honom är början och återkomsten och till Honom… annars skall inga ryttare bindas.

Med Allah är framgång, och Allah vet bäst. Må Allahs frid, hälsningar och välsignelser vara över Muhammed, hans familj och följeslagare.

Sammanfattning

1. Skyldigheten att hålla fast vid Koranen och Sunnan Allah har befallt muslimerna att hålla samman och grunda sin enhet på Koranen och profetens sunnah. Den enda rätta vägen till frälsning är att följa dessa två källor. Den som lyder profeten träder in i Paradiset, och tvister i religiösa frågor ska alltid hänskjutas till Koranen och Sunnan för avgörande — inte till mänskliga åsikter eller preferenser.

2. Varningen mot innovationer (bid'a) Innovationer i religionen är nyinförda trosuppfattningar eller handlingar som saknar stöd i Koranen och Sunnan. De är farliga eftersom de splittrar nationen, leder till att handlingar inte godtas av Allah, och kan i värsta fall leda till att man berövas profetens förbön på Domedagen. Profeten sade tydligt: *"Varje innovation är villfarelse."*

3. Innovationernas orsaker och grader Innovationer uppstår främst på grund av okunnighet om de religiösa källorna, blint förnuftsresonerande, dåligt sällskap och stöd på svaga eller förfalskade hadither. De varierar i allvarsgrad — från öppen otro och avgudadyrkan till lägre former av synd — men alla är förbjudna. Al-Albani och al-Shatibi understryker att ingen innovation kan betraktas som harmlös eller bara "ogillad".

Kärnbudskapet är att muslimernas sanna skydd och framgång ligger i att strikt följa Koranen och Sunnan och hålla sig borta från allt som inte har stöd i dessa källor.